

УЧИТЕЛКА.

Добринята ви е похвална, чедо мое; но вий не трѣбва да ѝ прѣполовате труда, тя е заслужила самичка да го прѣтегли. Тя, чрѣвъ горделивството си, ся е понизила подъ готвачкытъ, а вы увѣрявамъ, че тя е прѣдъ Божійтъ очи най-послѣднѣтъ отъ създаніята. Тя прочее трѣбва да искупи степеня си чрѣвъ туй наказаніе: Туй ще ѝ извлѣче Божійтъ милость за да постане по-добра; но да сполучи, трѣбва да го извърши на радо сърдце Милко, оставямъ вы на волютъ ви: но размыслете добръ, а азъ мисль че туй ще вы поправи. Вий сте чели Евангеліето, Милко; не сте ли видѣли че Јисусъ, който е царъ на небето и на земятъ, ся е родилъ въ еднѣ пещерѣ? Той за другары имаше сиромаси хора, и този, който ся броеше за неговъ баща, бѣше единъ сиромасъ ако и да бѣше той отъ царскѣ фамилий.

МИЛКА.

Хайде, азъ ся рѣшавамъ. Да, драга пріятелко, азъ щѣ вечерамъ съ слушкыньтъ на готварницѣтъ.

УЧИТЕЛКА.

На радо сърдце ли?

МИЛКА.

Да, на радо сърдце.

УЧИТЕЛКА.

Дойдете, да вы прѣгърнѣ, чедо мое; нека ся помиримъ. Захващамъ да ся надѣмъ, защото ся подчинихте великодушно на наказаніето, което ви нало-